

Begivenhedernes Gang og muligvis se at faa gennemført en Lov. Det er selvfølgelig ogsaa det Standpunkt, der er det behageligste for det privilegerede Blad. Der er allerede nu hængaet over et Aar, siden Kammerherreinde Berling døde, og de Berlingske Arvinger have altsaa siddet uantastede i dette Aar og nydt Bladets Privilegium og derved altsaa faaet en stor Fordel, som ellers burde være kommen Statskassen til gode. Paa den Maade, paa hvilken den højtærede Minister ønsker Forholdet ordnet, er der jo Sandshylighed for, at dette Forhold kan blive ved at gaa endnu i mange Aar. Der er nemlig ingen, der ved, om det er muligt at gennemføre en saadan Lov. Dertil udtræves ikke alene dette Tings Samtykke, men ogsaa det høje Landsting skal være med dertil, saa det kan jo være, at vi slet ikke kunne gennemføre en Lov paa dette Omraade. Naar altsaa hele denne Sags Ordning skal være afhængig deraf, kan der jo være Haab om, at „Berlingske Tidende“ fremdeles, uden at svare nogen Afgift, kan komme til at nyde godt af sit store Privilegium. Jeg mener derfor, at Folketinget ikke bør slippe denne Sag nu. Nu er den bragt ind paa Finansloven, og jeg vil ogsaa haabe, at Folketinget vil fastholde den der. Lade vi den nemlig først slippe bort fra Finansloven og gøre den afhængig af, om der vedtages en Lov eller ikke, er der stor Fare for, at vi slet ikke faa nogen Indflydelse paa Ordningen af hele dette Forhold.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu indtegnet flere Talere, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af tredje Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

2) Næste Behandling af:

Forslag til Lov om Forandringer i Loven af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 4. 30'.

12te og firfindstyvende Møde.

Torsdagen den 12te Marts 1896, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

Der fortsattes med Forhandlingen af det Indenrigsministeret vedrørende Afnit.

Rædt: Jeg har anmodet om Ordet for at tale om Vædringsforslag Nr. 123 til § 26. Jeg har tidligere talt og skrevet mod Statsdriften over Esbjerg—Parkeston, og den Forhandling, der senere er ført her i Tinget derom, har ikke forandret min Opfattelse. Det er fremdeles min Overbevisning, at de Grunde, der kunne anføres for en Statsdrift, ere af langt mindre Vægt og Betydning end dem, der tale imod. Nu har ganske vist den højtærede Minister i Gaar meddelt os, at der er afsluttet en Kontrakt med det forenede Dampskibsselskab for det løbende Finansaar, men dermed er Sagen ikke endt; den er kun stude ud. Det synes at kunne være heldigt, at vi fra forskellige Sider faa dette Spørgsmaal oplyst saa godt som muligt. Vi leve jo i en meget uheldig økonomisk Periode. Det gælder om at møde en Nedgang i Indtægterne med en tilsvarende Nedgang paa de forskellige Udgiftskonti. Det virksomste Middel til at imødegaa de nedad gaaende Konjunkturer, er og har altid været en gennemført Sparommelighed paa alle Omraader. Jeg er i Grunden ganske glad ved, at Forholdene i de senere Aar have ført med sig, at de økonomiske Principper og økonomiske Betragtninger ere blevne trængte frem i Forgrunden. Naar man ser paa Statsdriften fra et økonomisk Synspunkt, skulde man tro, at det ikke vilde være vanskeligt at opnaa Tilslutning til den Ansættelse, at Statsdrift i økonomisk Henseende ikke er heldig. Vi have her den højtærede Ministers Udtalelser for, at Statsdriften er for tung og for dyr, men det er netop de modsatte Egenstaber, vi for Tiden gerne skulde have frem under den tiltagende Kon-